

EFRR-VII.432.2.12.2024

DECYZJA NR 183/25
ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

z dnia 23 września 2025 roku

w sprawie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem decyzji nr 78/25 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 5 lutego 2025 r.

Na podstawie:

art. 104, art. 107 § 1-3, art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), art. 60 pkt 6, art. 61 ust. 4 i 5, art. 67 ust. 1 oraz art. 207 ust. 1 pkt 2 i ust. 12a pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530), art. 6 i art. 9 ust. 1 pkt 2, ust. 2 pkt 9 lit. a ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.), art. 41 ust. 2 pkt 4 oraz art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2025 r. poz. 581 t.j.),

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w składzie:

Marszałek Województwa Świętokrzyskiego – Renata Janik

Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego – Grzegorz Socha

Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego – Anita Koniusz

Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego – Andrzej Pruś

orzeka:

1. uchylić decyzję nr 78/25 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 5 lutego 2025 r. (zwanej dalej: „decyzją 78/25”) w sprawie orzeczenia o solidarnej odpowiedzialności członków zarządu w części dotyczącej Pani

EFRR-VII.432.2.12.2024

..... – byłej Wiceprezes Zarządu spółki z siedzibą w za zaległości zlikwidowanej spółki z siedzibą w, wynikające z decyzji nr 180/22 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 10 sierpnia 2022 r., (zwanej dalej: „decyzją 180/22”) utrzymanej w mocy decyzją nr 226/23 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 15 lutego 2023 r. (zwanej dalej „decyzją 226/23”) i umorzyć postępowanie organu I instancji w części dotyczącej odpowiedzialności Pani – byłej Wiceprezes Zarządu spółki z siedzibą w zaległości zlikwidowanej spółki z siedzibą w, wynikające z decyzji 180/22, utrzymanej w mocy decyzją 226/23,

2. utrzymać w mocy decyzję 78/25 w części dotyczącej orzeczenia o odpowiedzialności Syndyka Masy Upadłości”....." w, działającego na rzecz upadłego –, byłego Prezesa Zarządu spółki z siedzibą w za zaległości zlikwidowanej spółki z siedzibą w, wynikające z decyzji 180/22, utrzymanej w mocy decyzją 226/23 w wysokości:

a) 8 987 664,49 zł (słownie złotych: osiem milionów dziewięćset osiemdziesiąt siedem tysięcy sześćset sześćdziesiąt cztery złote, 49/100) z tytułu zwrotu dofinansowania przekazanego na podstawie umowy nr RPSW.....00-26-...../.....-00 o dofinansowanie projektu nr RPSW.....00-26-...../.....,

b) 3 976 480,00 zł (słownie złotych: trzy miliony dziewięćset siedemdziesiąt sześć tysięcy czterysta osiemdziesiąt złotych, 00/100) z tytułu odsetek w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, naliczonych od:

- kwoty: 8 491 755,90 zł (słownie: osiem milionów czterysta dziewięćdziesiąt jeden tysięcy siedemset pięćdziesiąt pięć złotych 90/100), od dnia przekazania środków (tj. od dnia 5 listopada 2018 r.) do dnia prawomocnego wykreślenia spółki w z Krajowego Rejestru Sądowego (tj. do dnia 5 maja 2023 r.);
- kwoty: 495 908,59 zł (słownie: czterysta dziewięćdziesiąt pięć tysięcy dziewięćset osiem złotych 59/100), od dnia przekazania środków (tj. od dnia

EFRR-VII.432.2.12.2024

10 lipca 2019 r.) do dnia prawomocnego wykreślenia spółki
w z Krajowego Rejestru Sądowego (tj. do dnia 5 maja 2023 r.).

Uzasadnienie

Przedmiotem wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wniesionego przez Syndyka Masy Upadłości prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą
"....."-, ul.,-..... oraz Panią
....., ul.,-..... (zwane dalej: „Stronami”)
reprezentowane przez Adwokata, Kancelaria Adwokacka, ul.
.....,-..... (zwanego dalej: „pełnomocnikiem Stron”) jest wydana w
dniu 5 lutego 2025 r. przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucję
Zarządzającą Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na
lata 2014-2020 (zwanego dalej: „Instytucją Zarządzającą” lub „Organem”), decyzja 78/25 w
sprawie orzeczenia o solidarnej odpowiedzialności członków zarządu zlikwidowanej spółki
.....z siedzibą w W decyzji 78/25 zawarto pouczenie o możliwości
złożenia do Instytucji Zarządzającej wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14
dni od dnia jej doręczenia. W przewidzianym prawem terminie w dniu 3 marca 2025 roku
(data stempla pocztowego z dnia 26 lutego 2025 r.) wpłynął wniosek z dnia 22 lutego 2025 r.
(zwany dalej: „wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy”) na decyzję 78/25.

Pełnomocnik Strony we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wniósł o:

- 1) ponowne rozpatrzenie sprawy (w całości) zakończonej decyzją 78/25 mocą której:
 - a) orzeczono o solidarnej odpowiedzialności: Syndyka Masy Upadłości
.....”” w,
działającego na rzecz upadłego –, byłego prezesa Zarządu spółki
..... z siedzibą w oraz - byłej
Wiceprezes Zarządu spółki z siedzibą w,

EFRR-VII.432.2.12.2024

za zaległości zlikwidowanej spółki z siedzibą w, wynikające z decyzji 180/22, utrzymanej w mocy decyzją 226/23 w przedmiocie kwoty środków przypadających do zwrotu jako zwrotu dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (zwanego dalej: „EFRR”), udzielonego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 (zwanego dalej: „RPOWŚ na lata 2014-2020”) na podstawie umowy o dofinansowanie nr RPSW.....00-26-...../.....-00 w wysokości:

aa) 8 987 664,49 zł (słownie: osiem milionów dziewięćset osiemdziesiąt siedem tysięcy sześćset sześćdziesiąt cztery zł, 49/100) z tytułu zwrotu dofinansowania przekazanego na podstawie umowy nr RPSW.....00-26-...../.....-00 o dofinansowanie projektu nr RPSW.....00-26-...../.....,

bb) 3 976 480,00 zł (słownie: trzy miliony dziewięćset siedemdziesiąt sześć tysięcy czterysta osiemdziesiąt złotych, 00/100) z tytułu odsetek w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, naliczonych od:

aaa) kwoty: 8 491 755,90 zł (słownie: osiem milionów czterysta dziewięćdziesiąt jeden tysięcy siedemset pięćdziesiąt pięć zł, 90/100) od dnia przekazania środków (tj. od dnia 5 listopada 2018 r.) do dnia prawomocnego wykreślenia spółki w z Krajowego Rejestru Sądowego (tj. do dnia 5 maja 2023 r.);

bbb) kwoty: 495 908,59 zł (słownie: czterysta dziewięćdziesiąt pięć tysięcy dziewięćset osiem zł, 59/100), od dnia jej przekazania środków (tj. od dnia 10 lipca 2019 r. do dnia prawomocnego wykreślenia spółki w z Krajowego Rejestru Sądowego (tj. do dnia 5 maja 2023 r.);

b) określono, że zwrot następuje poprzez wpłatę należności, o których mowa w pkt 1, w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji na rachunek bankowy Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego w Kielcach, wskazany w uzasadnieniu decyzji, z zastrzeżeniem, że w razie niedotrzymania terminu płatności odpowiedzialność dotyczy również odsetek za zwłokę naliczonych od zaległości podatkowych po dniu wydania niniejszej decyzji (zgodnie z art. 109 § 2 pkt 1 Ordynacji podatkowej).

EFRR-VII.432.2.12.2024

Ponadto, pełnomocnik Stron wniósł o:

- 1) uchylenie opisanej wyżej decyzji w całości i umorzenie postępowania jako bezprzedmiotowego w całości z uwagi na fakt, iż decyzja stanowiąca podstawę dla wydania decyzji o solidarnej odpowiedzialności członków zarządu zlikwidowanej spółki z siedzibą w, tj. decyzja 180/22 utrzymana w mocy decyzją 226/23 jest dotknięta sankcją nieważności, albowiem spółka będąca jej adresatem utraciła przed wydaniem decyzji zdolność: do czynności prawnych, prawną, sądową, administracyjnoprawną, administracyjną etc., a to z uwagi na jej wykreślenia z Krajowego Rejestru Sądowego, a wcześniej z uwagi na fakt, iż Strona (spółka w toku postępowania, które zakończyło się wydaniem decyzji 180/22 utraciła zdolność do czynności prawnych, albowiem w składzie organów jednostki organizacyjnej będącej Stroną zachodziły braki uniemożliwiające jej działanie, a których organ nie usunął);
- 2) stwierdzenie nieważności decyzji 180/22 w tym kontrola prawidłowości prowadzonego postępowania, wydania decyzji, jej doręczenia w tym prawnej nieskuteczności wydania i doręczenia decyzji, braku wejścia decyzji do obrotu, nieistnienia orzeczenia stanowiącego prejudykat dla możliwości orzeczenia wobec byłych członków zarządu o odpowiedzialności za zobowiązania spółki,
- 3) stwierdzenie nieważności decyzji 226/23 utrzymującej w mocy decyzję 180/22 w tym kontrola prawidłowości prowadzonego postępowania, wydania decyzji, jej doręczenia w tym prawnej nieskuteczności wydania i doręczenia decyzji, braku wejścia decyzji do obrotu, nieistnienia orzeczenia stanowiącego prejudykat dla możliwości orzeczenia wobec byłych członków zarządu o odpowiedzialności za zobowiązania spółki,
- 4) dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań stron:
 - a),
 - b),
 - c),
 - d),
 - e),
 - f)

EFRR-VII.432.2.12.2024

- g)
- h)
- i)
- j)
- k)
- l)
- m)
- n)
- o)
- p)
- q)
- r)
- s)
- t)
- u)
- v)
- w)
- x)
- y)
- z)
- aa)
- bb)
- cc)
- dd)
- ee)
- ff)
- gg)
- hh)
- ii)
- jj)

EFRR-VII.432.2.12.2024

kk)

ll)

mm)

nn) osób, które w imieniu,,..... kupowały towar od,

oo)

pp) osób reprezentujących,

qq)

rr)

ss)

tt)

wszystkie na fakt, iż w świetle obowiązujących przepisów prawa nie było możliwości zgłoszenia we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości lub otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego w rozumieniu ustawy z dnia 15 maja 2015 r.

Prawo restrukturyzacyjne (Dz.U. z 2024 r. poz. 1428 – zwana dalej: „prawo restrukturyzacyjne”) albo złożenia wniosku o zatwierdzenie układu w postępowaniu o zatwierdzenie układu, o którym mowa w ustawie prawo restrukturyzacyjne;

- 5) przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego sądowego lub biegłych sądowych wydających wspólną opinię w tym z zakresu między innymi wyceny aktywów lub przedsiębiorstw dla celów postępowania upadłościowego, szacowania i oceny technicznej maszyn, finansów, rachunkowości i ekonomii wyceny przedsiębiorstw oraz akcji i udziałów przedsiębiorstw; wyceny ruchomości, pojazdów; wyceny maszyn i urządzeń; wyceny wierzytelności, wyceny nieruchomości, postępowania upadłościowego, oceny zdolności przedsiębiorstw do restrukturyzacji i zdolności upadłościowej, badania zachowania terminu do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości dłużnika, podatków VAT, CIT, PIT, wyceny zdolności upadłościowej i układowej przedsiębiorstw, wyceny przedsiębiorstw, ustalenia terminu zaistnienia przesłanek do zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości;
- 6) przeprowadzenia dowodu z wszystkich dokumentów zgromadzonych w aktach Krajowego Rejestru Sądowego Rejestru Przedsiębiorców prowadzonych dla spółki

EFRR-VII.432.2.12.2024

..... z siedzibą ul.,-....., nr – Sąd Rejonowy w Kielcach, X Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego – dla ustalenia daty pełnienia przez każdą ze stron funkcji w organach spółki, braku podstaw wydania decyzji o „Odpowiedzialności podatkowej członków zarządu spółek kapitałowych za zaległości podatkowe”;

- 7) zawiadomienie prokuratora przez Organ (Samorządowe Kolegium Odwoławcze) o wszczęciu postępowania oraz o toczącym się postępowaniu w przypadku, gdy Organ uzna udział prokuratora w postępowaniu za potrzebny;
- 8) zawieszenie przez Organ „postępowania administracyjnego (...) w sprawie solidarnej odpowiedzialności członków zarządu za zaległe zobowiązaniaz siedzibą w, ul.,-....., z tytułu zwrotu środków przypadającą do zwrotu jako zwrot dofinansowania przekazanego na podstawie umowy nr RPSW.....00-26-...../.....-00 wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowej (...)” albowiem rozpatrzenie niniejszej sprawy i wydanie decyzji zależy od uprzedniego rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd.

Pełnomocnik Stron zaskarżonej decyzji zarzucił:

- 1) rażąco naruszenie przepisów postępowania mający wpływ na wynik sprawy, a to:
 - a) art. 78 § 1, art. 123 i art. 124 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024r., poz. 572 - zwanej dalej: „k.p.a.”), art. 60 pkt 6, art. 61 ust. 1 pkt 2 lit. a i art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2024 r. poz. 1530, z późn. zm. - zwanej dalej: „u.f.p.”), art. 9 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 9 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.- zwanej dalej: „ustawą wdrożeniową”), art. 41 ust. 2 pkt 4 i art. 46 ust 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz.U. z 2024 poz. 566 - zwanej dalej: „ustawą o samorządzie”) poprzez ich błędną wykładnię, a w konsekwencji bezzasadne zastosowanie polegające na

EFRR-VII.432.2.12.2024

odmówieniu przeprowadzenia dowodu między innymi z zeznań: stron, świadków, opinii biegłych sądowych z zakresu między innymi wyceny aktywów lub przedsiębiorstw dla celów postępowań upadłościowych, szacowania i oceny technicznej maszyn, finansów rachunkowości i ekonomii wyceny przedsiębiorstw oraz akcji i udziałów przedsiębiorstw, wyceny ruchomości, pojazdów, wyceny maszyn i urządzeń, wyceny wierzytelności, wyceny nieruchomości postępowania upadłościowego, oceny zdolności przedsiębiorstw do restrukturyzacji i zdolności upadłościowej, badania zachowania terminu do złożenia wniosków dłużnika, podatków VAT, CIT, PIT, wyceny zdolności upadłościowej i układowej przedsiębiorstw, wycena przedsiębiorstw, ustalenia terminu zaistnienia przesłanek do zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości, wszystkich dokumentów zgromadzonych w aktach Krajowego Rejestru Sądowego Rejestru Przedsiębiorców prowadzonych dla spółki z siedzibą,-....., nr KRS – Sąd Rejonowy w Kielcach, X Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, podczas gdy dowody te były wnioskowane dla wykazania okoliczności kluczowych dla rozstrzygnięcia, a tym przede wszystkim celem wykazania przesłanek egzoneracyjnych, a to wykazaniu, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub w tym czasie zostało otwarte postępowanie restrukturyzacyjne w rozumieniu ustawy prawo restrukturyzacyjne albo zatwierdzono układ w postępowaniu o zatwierdzenie układu o którym mowa w ustawie prawo restrukturyzacyjne, albo nie zgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości nastąpiło bez winy byłych członków zarządu;

- b) art. 60 pkt 6, art. 61 ust. 1 pkt 2 lit. a, art. 66b, art. 67 ust. 1 oraz art. 207 ust. 1 pkt 2 i ust. 9 pkt 1 u.f.p., art. 104 § 1 i art. 107 § 1-3 k.p.a., art. 107 § 1 i 2 pkt 2, art. 108 § 1, art. 116 § 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm. - zwanej dalej: „Ordynacją podatkową”), art. 144 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe (Dz.U. z 2024 r., poz. 794), art. 9 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 9 lit. a

EFRR-VII.432.2.12.2024

ustawy wdrożeniowej, art. 41 ust. 2 pkt 4 oraz art. 46 ust. 2a ustawy o samorządzie poprzez ich błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie polegające na wydaniu decyzji orzekającej między innymi o solidarnej odpowiedzialności: Syndyka Masy Upadłości

„.....” w, działającego na rzecz upadłego –
....., byłego Prezesa Zarządu Spółki z siedzibą w oraz – byłej Wiceprezes Zarządu spółki z siedzibą w za zaległości zlikwidowanej spółki z siedzibą w wynikające z decyzji 180/22 (...), przy braku ku temu podstaw faktycznych oraz prawnych, a nadto w tak ukształtowanym stanie faktycznym, który nakazuje decyzję traktować jako przedwczesną;

- c) art. 107 § 1 pkt 6 k.p.a. w zw. z art. 107 § 1 i 3 k.p.a. w zw. z art. 11 k.p.a. w zw. z art. 9 k.p.a. w zw. z art. 8 § 1 k.p.a. w zw. z art. 79a k.p.a. w zw. z art. 67 ust. 1 u.f.p. poprzez sporządzenie uzasadnienia decyzji w sposób zdawkowy, minimalistyczny nie odpowiadający wymogom stawianym przez przepisy postępowania administracyjnego m.in. poprzez zaniechanie szczegółowego wyjaśnienia przyczyn dla których Organ podjął zaskarżone rozstrzygnięcie oraz niewyjaśnienie przesłanek, którymi kierował się organ przy załatwianiu sprawy, aby w ten sposób w miarę możliwości doprowadzić do wykonania poprzez stronę postanowienia bez potrzeby stosowania środków przymusu oraz braku wskazania dowodów, na których oparł się organ wydając przedmiotowe rozstrzygnięcie, a nadto poprzez nadanie rozstrzygnięciu takiej treści, która w zasadzie umożliwia zrozumienia intencji organu oraz zdekodowanie przez stronę treści rozstrzygnięcia w sposób umożliwiający podporządkowanie się jej albowiem jego treść nie pozwala na ustalenia jakie okoliczności leżały u podstaw rozstrzygnięcia, a w szczególności pozostającej sprzeczną z obowiązującymi przepisami;
- d) art. 8 k.p.a. w zw. z art. 9 k.p.a. w zw. z art. 11 w zw. z art. 107 § 3 k.p.a. w zw. z art. 67 ust. 1 u.f.p. poprzez zaniechanie przez organy wyczerpującego

EFRR-VII.432.2.12.2024

informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogły mieć wpływ na ustalenie praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania, polegającego na przeprowadzeniu postępowania w sposób naruszający zaufanie obywateli do władzy publicznej, m.in. poprzez uznanie, że w przypadku stron nie zachodzą podstawy do umorzenia postępowania, a nadto przez uznanie, że w realiach sprawy bezzasadne jest powoływanie biegłych z zakresu m. in. postępowania upadłościowego, finansów, rachunkowości, ekonomii, wyceny aktywów lub przedsiębiorstw dla celów postępowań upadłościowych, wyceny nieruchomości, wyceny wierzytelności, wyceny przedsiębiorstw, akcji i udziałów przedsiębiorstw oceny zdolności przedsiębiorstw do restrukturyzacji i zdolności upadłościowej, badania zachowania terminu do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości dłużnika, podatków VAT, CIT, PIT, wyceny zdolności upadłościowej i układowej przedsiębiorstw, a likwidacja spółki miała na celu wyłącznie uniknięcie obowiązku zwrotu dofinansowania, podczas gdy to jest dowolna wycena i nie sposób ustalić na podstawie jakich dokładnie dowodów została podjęta oraz na nienależytym uzasadnieniu zaskarżonej decyzji z uwagi na zawarcie w niej zbyt ogólnych stwierdzeń, co uniemożliwia realizację zasady pogłębienia zaufania obywateli do organów państwa, a także poprzez niedostateczne wyjaśnienie podstaw faktycznych oraz prawnych i przesłanek utrzymania w mocy zaskarżonej decyzji organu I instancji;

- e) art. 7 k.p.a. w zw. z art. 77 w zw. z art. 80 w zw. z art. 81 k.p.a. w zw. z art. 84 k.p.a. w zw. z art. 67 ust. 1 u.f.p. poprzez zaniechanie przeprowadzenia z urzędu wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli, wybiórczego zgromadzenia i dowolnego rozpatrzenia materiału dowodowego, naruszającego zasady logiki i doświadczenia życiowego, które doprowadziły do błędnych ustaleń, że likwidacja spółki miała na celu wyłącznie uniknięcie obowiązku zwrotu dofinansowania, a w sprawie nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia

EFRR-VII.432.2.12.2024

wnioskowanych przez strony dowodów, w tym przede wszystkim dowodu z opinii biegłych z zakresu m.in. postępowania upadłościowego, finansów, rachunkowości, ekonomii, wyceny aktywów lub przedsiębiorstw dla celów postępowań upadłościowych, wyceny nieruchomości, wyceny wierzytelności, wyceny przedsiębiorstw, akcji i udziałów przedsiębiorstw, oceny zdolności przedsiębiorstw do restrukturyzacji i zdolności upadłościowej, badania zachowania terminu do złożenia wniosku o zgłoszenie upadłości dłużnika, podatków VAT, CIT, PIT, wyceny zdolności upadłościowej i układowej przedsiębiorstw, a także poprzez poczynienie w sprawie ustaleń w zakresie wymagającym wiadomości specjalnych (przesłanki egzoneracyjne) bez uprzedniego zasięgnięcia opinii biegłego;

- f) art. 7 w zw. z art. 7a k.p.a. w zw. z art. 77 § 1 k.p.a. w zw. z art. 8 k.p.a. w zw. z art. 79 § 1 k.p.a. w zw. z art. 80 k.p.a. w zw. z art. 107 § 1 k.p.a. w zw. z art. 67 ust. 1 u.f.p. poprzez działanie organu w sposób sprzeczny z zasadami prawdy obiektywnej nie mające na względzie słusznego interesu strony i niweczące zaufanie strony do działania organu, a także zaniechanie podjęcia z urzędu wszystkich niezbędnych działań mających na celu dokładne wyjaśnienie stanu faktycznego oraz błędną ocenę dowodów, sprzeczność istotnych ustaleń poprzez m. in. przyjęcie, iż w sprawie nie zachodzą przesłanki egzoneracyjne wobec byłych członków zarządu, nie zachodzi potrzeba zawieszenia postępowania, brak potrzeby przeprowadzenia wnioskowanych dowodów, jako rzekomo zmierzających wyłącznie do przedłużenia postępowania, dawaniu prym zasadzie szybkości postępowania nad wszystkimi pozostałymi zasadami rządzącymi postępowaniem, w tym zasadą prawdy materialnej, budowania zaufania do obywateli, sprawiedliwości etc., ustalenia jakoby rzekomo Pani także powinna ponosić odpowiedzialność jako były członek zarządu bez uprzedniego zbadania daty złożenia przez ww. faktycznej rezygnacji z Zarządu, by jednocześnie wskazać, iż decyzja wydana na podstawie art. 207 u.f.p. jest decyzją określającą, a zatem ma ona charakter deklaratywny, samo

EFRR-VII.432.2.12.2024

zobowiązanie do zwrotu powstało już w momencie zaistnienia nieprawidłowości, o której mowa w art. 2 pkt 36 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz. Urz. UE L 347/320 z 20.12.2013 r. - zwanego dalej: „Rozporządzeniem 1303/2013”), a o fakcie zaistnienia tej nieprawidłowości Beneficjent powziął wiedzę nie później niż w dacie doręczenia mu Informacji Pokontrolnej nrz dnia 13 września 2021 r. oraz ostatecznej Informacji Pokontrolnej nrz dnia 5 stycznia 2022 r., w której nałożono na niego korektę finansową, a w tym czasie Pani nie zasiadała już w Zarządzie

- g) art. 7 w zw. z art. 7a k.p.a. w zw. z art. 77 § 1 k.p.a. w zw. z art. 8 k.p.a. w zw. z art. 79 § 1 k.p.a. w zw. z art. 80 k.p.a. w zw. z art. 107 § 1 k.p.a., w zw. z art. 67 ust. 1 u.f.p. poprzez działanie organu w sposób sprzeczny z zasadami prawdy obiektywnej nie mające na względzie słusznego interesu strony i niweczące zaufanie strony do działania organu, a także zaniechanie podjęcia z urzędu wszystkich niezbędnych działań mających na celu dokładne wyjaśnienie stanu faktycznego oraz błędną ocenę dowodów oraz polegające na niewłaściwym przeprowadzeniu postępowania dowodowego, a w szczególności poprzez niewyczerpujące zebranie i błędne rozpatrzenie materiału dowodowego przy jednoczesnym nieuwzględnieniu słusznego interesu obywatela skutkujące podjęciem decyzji o odmowie przyznania skarżącej prawa do świadczenia podczas gdy w sprawie zaistniały dowody

możliwe do przeprowadzenia, w tym dowód z zeznań męża skarżącej oraz zaniechanie zgromadzenia szczegółowej dokumentacji medycznej babci skarżącej, których treść (dokumentów oraz zeznań) mogłyby istotnie wzbogacić materiał dowodowy dając podstawy do uwzględnienia wniosku;

- h) art. 7 w zw. z art. 7a w zw. z art. 77 § 1 w zw. z art. 67 ust. 1 u.f.p. przez niecałościową i arbitralną ocenę dowodów w zakresie ustalenia przyczyn rzekomej niewypłacalności spółki, daty zaistnienia tego faktu, daty rezygnacji poszczególnych osób z zarządu zlikwidowanej spółki, istnienia przesłanek egzoneracyjnych, a także przedawnienia zobowiązania będące także następstwem zaniechania przeprowadzenia w tym względzie pogłębionego postępowania dowodowego, w tym poprzez uwzględnienie wniosków dowodowych stron;
 - i) art. 6 w zw. z art. 8 w zw. z art. 9 w zw. z art. 77 § 1 w zw. z art. 7 w zw. z art. 80 k.p.a. w zw. z art. 67 ust. 1 u.f.p., poprzez niewyjaśnienie wszystkich okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, co skutkowało orzeczeniem o solidarnej odpowiedzialności (...) i w praktyce (bezzasadne i wbrew obowiązującym przepisom) zaniechaniu przez organy rozstrzygające w sprawie podejmowania działań zmierzających do wszechstronnego wyjaśnienia sprawy, pozwalającego na wydanie rozstrzygnięcia z uwzględnieniem słusznego interesu strony oraz przede wszystkim zgodnego ze stanem faktycznym sprawy, bowiem obecnie funkcjonujące w obiegu orzeczenia pozostają oderwane od faktów;
 - j) art. 97 § pkt 4 k.p.a., w zw. z art. 67 ust. 1 u.f.p. poprzez ich niezastosowanie, podczas gdy rozpatrzenie sprawy i wydanie decyzji zależało i nadal zależy od uprzedniego rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd, a to ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii nieważności decyzji 180/22 oraz utrzymującej jej w mocy decyzji 226/23;
- 2) rażące naruszenie przepisów prawa materialnego, a to art. 66b ust. 1, 2 i 3 u.f.p. w zw. z art. 207 ust. 1 i 9 u.f.p. poprzez ich niezastosowanie, podczas gdy zobowiązanie do zwrotu uległo przedawnieniu, także z uwagi na fakt, iż decyzja 180/22 oraz decyzja

EFRR-VII.432.2.12.2024

226/23 wydane względem spółki dotknięte są wadą nieważności, a zatem nie istnieje również prejudykat będący warunkiem koniecznym do wydania orzeczenia o solidarnej odpowiedzialności byłych członków zarządu „za zaległości zlikwidowanej spółki z siedzibą w, wynikające z decyzji 180/22, utrzymanej w mocy decyzją 226/23.

Instytucja Zarządzająca rozpatrując wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy dokonała następujących ustaleń faktycznych.

W dniu 2 października 2018 r. z, z siedzibą ul.-.....

(zwanej dalej: „Beneficjentem”) została zawarta umowa nr RPSW.....00-26-

...../.....-00 o dofinansowanie Projektu nr RPSW.....00-26-...../..... pn.:

„.....” (zwaną dalej: „umową o dofinansowanie”) na kwotę dofinansowania ze środków EFRR w łącznej wysokości: zł.

W dniu 10 sierpnia 2022 r. w wyniku naruszeń postanowień § 2 ust. 2, § 3 ust. 1, § 5 ust. 1

pkt 2 w związku z § 1 ust. 34 oraz § 7 ust. 1 umowy o dofinansowanie w związku

z niezgodnym z przepisami prawa i procedurami ponoszeniem wydatków i nie osiągnięciem

w rezultacie zamierzonego celu projektu Instytucja Zarządzająca wydała decyzję

administracyjną 180/22 określającą kwotę przypadającą do zwrotu od z siedzibą w

..... w łącznej wysokości: **8 987 664,49 zł (słownie: osiem milionów dziewięćset**

osiemdziesiąt siedem tysięcy sześćset sześćdziesiąt cztery złote, 49/100) wraz z należnymi

odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych w terminie 14 dni od dnia

doręczenia ostatecznej decyzji.

W przewidzianym prawem terminie do tutejszego urzędu wpłynął wniosek o ponowne

rozpatrzenie sprawy. Po przeprowadzeniu ponownej analizy sprawy w dniu 15 lutego 2023 r.

podjęta została przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego decyzja administracyjna

226/23 utrzymująca w mocy decyzję 180/22. Termin płatności z decyzji 226/23, zgodnie z

zasadami przyjętymi w ustawie k.p.a. oraz treścią art. 207 ust.1 u.f.p. upływał w dniu 9 marca

EFRR-VII.432.2.12.2024

2023 r. (14 dni od dnia kiedy decyzja stała się ostateczna). Beneficjent nie dokonał zwrotu środków w ww. terminie. Decyzja administracyjna „ostateczna” w przedmiotowej sprawie to decyzja 226/23.

W związku z prawomocnym wykreśleniem Beneficjenta z Krajowego Rejestru Sądowego z dniem 5 maja 2023 r. należało stwierdzić, iż fakt wykreślenia spółki z rejestru stanowi dowód niemożności przeprowadzenia egzekucji przeciwko spółce.

Wobec powyższego, pismem znak IR-XIV.432.2.181.2022 z dnia 10 stycznia 2024 r. zostało wszczęte z urzędu postępowanie administracyjne wobec członków Zarządu zlikwidowanej spółki z siedzibą w Strony postępowania administracyjnego zarówno Pan jak i Pani zostały poinformowane o możliwości zapoznania się z materiałami dowodowymi.

W wyniku postanowienia Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 16 stycznia 2023 r. sygn. akt. ogłoszono upadłość dłużnika prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą „.....”. W dniu 20 listopada 2023 r. uprawomocniło się postanowienie wydane w postępowaniu Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 16 stycznia 2023 r. o oznaczeniu sygn. o ogłoszeniu upadłości prowadzącego działalność pod firmą „.....”.

W związku z tym, pismem znak IR-XIV.432.2.181.2022 z dnia 7 lutego 2024 r. poinformowano Syndyka Masy Upadłości "....." w, że zostało wszczęte z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie solidarnej odpowiedzialności członków zarządu za zaległe zobowiązania spółki w z tytułu zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich oraz innych należności związanych z realizacją projektów finansowanych z udziałem tych środków, a także odsetek od tych środków i od tych należności, uzyskanych na podstawie umowy o dofinansowanie.

Przed wydaniem decyzji stosownie do postanowień art. 10 § 1 k.p.a. Instytucja Zarządzająca pismem znak: IR-XIV.432.2.181.2022 z dnia 14 marca 2024 r. zawiadomiła Strony, że został

EFRR-VII.432.2.12.2024

przygotowany materiał dowodowy do wydania decyzji orzekającej o solidarnej odpowiedzialności członków zarządu zlikwidowanej spółki z siedzibą w, za zobowiązania z tytułu zwrotu kwoty dofinansowania ze środków EFRR, udzielonego w ramach RPOWŚ na lata 2014-2020 na podstawie umowy o dofinansowanie. Organ powiadomił Strony o możliwości zapoznania się w siedzibie Instytucji Zarządzającej z aktami sprawy, w oparciu o które zostanie podjęta stosowna decyzja oraz o możliwości wypowiedzenia się, co do zebranych materiałów oraz zgłoszonych żądań. W dniach 22 marca 2024 r. i 25 marca 2024 r. potwierdzono odbiór ww. zawiadomienia.

W odpowiedzi na powyższe do Organu w dniu 29 marca 2024 r. (pismo z dnia 21 marca 2024 r.) wpłynęło zgłoszenie pełnomocnika PanaAdwokata z Kancelarii Adwokackiej Adwokat ul.,-..... wraz z wnioskami dowodowymi oraz wnioskiem o zawieszenie z urzędu przez Organ niniejszego postępowania. W ww. zgłoszeniu Panpoinformował Organ, że działa jako pełnomocnik Syndyka Masy Upadłości „.....” – oraz pani Do ww. zgłoszenia pełnomocnik załączył jedynie Pełnomocnictwo udzielone przez Syndyka Masy Upadłości „.....” – Wobec braku pełnomocnictwa udzielonego Panu przez Panią Instytucja Zarządzająca pismem znak: IR-XIV.432.2.181.2022 z dnia 8 kwietnia 2024 r. zwróciła się do Pana o dostarczenie brakującego dokumentu. W związku z wpłynięciem do Organu pisma Pełnomocnika z dnia 21 marca 2024 r., Instytucja Zarządzająca w zawiadomieniu z dnia 22 kwietnia 2024 r. poinformowała Strony, że przedmiotowa sprawa zostanie załatwiona do dnia 31 lipca 2024 r. W dniach 6 maja 2024 r. potwierdzono odbiór ww. zawiadomienia w Kancelarii Adwokata, natomiast wysłane powyższe zawiadomienie do Pani nie zostało odebrane, było dwukrotnie awizowane, w związku z czym uznaje się za prawidłowo doręczone przez Poczte Polską S.A.

W dniu 29 kwietnia do Organu wpłynęło pismo Pełnomocnika z dnia 24 kwietnia 2024 r. wraz z załączonym pełnomocnictwem udzielonym Panuprzez Panią

EFRR-VII.432.2.12.2024

W odpowiedzi na pismo z dnia 21 marca 2024 r. dotyczące wniosku pełnomocnika Stron o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków i stron, dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu szacowania i oceny technicznej maszyn, przeprowadzenie dowodu z wszystkich dokumentów zgromadzonych w aktach Krajowego Rejestru Sądowego Rejestru Przedsiębiorców oraz zawieszenie przez Organ z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wszczętej z urzędu w przedmiocie orzeczenia o solidarnej odpowiedzialności członków zarządu zlikwidowanej spółki w dniu 10 lipca 2024 r. Zarząd Województwa Świętokrzyskiego wydał postanowienie nr 14/24 (pismo znak: EFRR-VII.432.2.12.2024) o odmowie przeprowadzenia dowodu i zawieszenia postępowania w sprawie orzeczenia o solidarnej odpowiedzialności członków zarządu zlikwidowanej spółki z siedzibą w, za zobowiązania z tytułu zwrotu kwoty dofinansowania udzielonego w ramach RPOWŚ na lata 2014-2020.

W uzasadnieniu ww. postanowienia Instytucja Zarządzająca postanowiła nie uwzględnić wniosku o przeprowadzenie ww. dowodów w sprawie, gdyż sposób sformułowania żądań wskazuje, że wniosek ten został złożony jedynie w celu wydłużenia postępowania administracyjnego.

Pełnomocnik Stron w ww. wniosku stwierdził, że nie było możliwości zgłoszenia we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości lub otwarcie postępowania restrukturyzacyjnego w rozumieniu ustawy prawo restrukturyzacyjne, bądź złożenia wniosku o zatwierdzenie układu w postępowaniu o zatwierdzenie układu, o którym mowa w tejże ustawie, gdyż „(...) spółka posiadała wyłącznie jednego wierzyciela (którego wierzytelność „powstała” dopiero z chwilą wydania wobec decyzji przez organ zobowiązującej spółkę do zwrotu otrzymanej dotacji).”

Zdaniem Organu nie jest prawdą, że zobowiązanie do zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich powstaje w chwili wydania decyzji administracyjnej, a tym bardziej z chwilą uzyskania przez tę decyzję przymiotu ostateczności.

Decyzja wydana na podstawie art. 207 u.f.p. jest decyzją określającą, a zatem ma ona charakter deklaracyjny. Samo zobowiązanie do zwrotu powstało już w momencie zaistnienia nieprawidłowości, o której mowa w art. 2 pkt 36 Rozporządzenia 1303/2013. O fakcie

EFRR-VII.432.2.12.2024

zaistnienia tej nieprawidłowości Beneficjent powziął wiedzę nie później niż w dacie doręczenia mu Informacji Pokontrolnej nr z dnia 13 września 2021 r. oraz ostatecznej Informacji Pokontrolnej nr z dnia 5 stycznia 2022 r., w której nałożono na niego korektę finansową.

Pełnomocnik Stron w piśmie z dnia 31 lipca 2024 r. (uzupełnionym w dniu 30 sierpnia 2024 r.) powtórzył wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków i stron, dopuszczenie dowodu z opinii biegłych sądowych z zakresu między innymi wyceny aktywów lub przedsiębiorstw dla celów postępowań upadłościowych, szacowania i oceny technicznej maszyn, finansów, rachunkowości i ekonomii wyceny przedsiębiorstw oraz akcji i udziałów przedsiębiorstw; wyceny ruchomości, pojazdów; wyceny maszyn i urządzeń; wyceny wierzytelności, wyceny nieruchomości, postępowania upadłościowego, oceny zdolności przedsiębiorstw do restrukturyzacji i zdolności upadłościowej, badania zachowania terminu do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości dłużnika, podatków VAT, CIT, PIT; wyceny zdolności upadłościowej i układowej przedsiębiorstw, wycena przedsiębiorstw, ustalenia terminu zaistnienia przesłanek do zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości, przeprowadzenie dowodu z wszystkich dokumentów zgromadzonych w aktach Krajowego Rejestru Sądowego Rejestru Przedsiębiorców. W odpowiedzi na powyższe Organ w dniu 11 grudnia 2024 r. wydał postanowienie nr 49/24 o odmowie przeprowadzenia dowodu w sprawie wszczętej z urzędu w przedmiocie orzeczenia o solidarnej odpowiedzialności członków zarządu zlikwidowanej spółki z siedzibą w za zobowiązania z tytułu zwrotu kwoty dofinansowania ze środków EFRR, udzielonego na podstawie umowy o dofinansowanie.

Po przeanalizowaniu zebranych akt sprawy, Instytucja Zarządzająca wydała w dniu 5 lutego 2025 r. decyzję 78/25 w sprawie orzeczenia o solidarnej odpowiedzialności członków zarządu zlikwidowanej spółki z siedzibą w za zaległości wynikające z decyzji 180/22, utrzymanej w mocy decyzją 226/23.

W dniu 3 marca 2025 r. do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego w Kielcach wpłynął wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją 78/25.

Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy został złożony w przewidzianym prawem terminie.

Złożony wniosek nie został podpisany przez Strony ani przez pełnomocnika Stron.

EFRR-VII.432.2.12.2024

Mając na uwadze powyższe, Instytucja Zarządzająca pismem znak: EFRR-VII.432.2.12.2024 z dnia 6 marca 2025 r. wezwała pełnomocnika Stron do uzupełnienia braku formalnego w terminie 7 dni od dnia doręczenia pisma. Pismo zostało odebrane w dniu 24 marca 2025 r. Ponadto, Instytucja Zarządzająca pismem znak: EFRR-VII.432.2.12.2024 z dnia 26 marca 2025 r. poinformowała, iż stosownie do postanowień art. 36 § 1 k.p.a. oraz mając na uwadze konieczność doręczenia przedmiotowego pisma oraz umożliwienie Stronie wypowiedzenia się, co do zgłoszonych żądań przedmiotowa sprawa zostanie załatwiona do dnia 6 czerwca 2025 r. Pismo zostało odebrane w dniu 8 kwietnia 2025 r.

W dniu 1 kwietnia 2025 r. do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego w Kielcach ponownie wpłynął wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją 78/25, tym razem uzupełniony o podpis pełnomocnika Stron.

W dniu 17 kwietnia 2025 r. do Instytucji Zarządzającej wpłynął wniosek dowodowy z dnia 10 kwietnia 2025 r. w którym pełnomocnik Stron wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z Protokołu z Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników Spółki działającej pod firmą z siedzibą w....., które odbyło się ww dniu 31 grudnia 2020 r. oraz Uchwały nr 01/12/2020 Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników Spółki działającej pod firmą sprawie odwołania Pani z funkcji Wiceprezesa Zarządu oraz członkostwa w Zarządzie spółki z siedzibą w

Instytucja Zarządzająca pismem znak: EFRR-VII.432.2.12.2024 z dnia 29 kwietnia 2025 r. stosownie do postanowień art. 10 § 1 zawiadomiła Strony, że został zgromadzony materiał dowodowy do wydania decyzji w sprawie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej decyzją 78/25. W terminie 7 dni od daty doręczenia niniejszego zawiadomienia, Strony mogły zapoznać się z aktami sprawy, w oparciu o które zostanie podjęta stosowna decyzja i wypowiedzieć się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Pełnomocnik Stron potwierdziły odbiór zawiadomienia w dniu 20 maja 2025 r.

W przewidzianym zawiadomieniem terminie Strony nie zgłosiły się w celu zapoznania się z dokumentami stanowiącymi materiał dowodowy w prowadzonym postępowaniu administracyjnym.

EFRR-VII.432.2.12.2024

W dniu 30 maja 2025 r. do Instytucji Zarządzającej wpłynęło pismo w którym pełnomocnik Stron wypowiedział się co do zebranych dowodów i materiałów oraz z najdalej idącej ostrożności procesowej oświadczył, że Strony podtrzymują w całości swoje dotychczasowe stanowisko wyrażone we wszystkich dotychczas składanych pismach w sprawie, w tym przede wszystkim we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją 78/25. Niemniej jednak ww. pismo nie zostało podpisane ani przez Strony ani przez pełnomocnika Stron.

Mając na uwadze powyższe Instytucja Zarządzająca pismem znak: EFRR-VII.432.2.12.2024 z dnia 3 czerwca 2025 r. wezwała pełnomocnika Stron do uzupełnienia braku formalnego w terminie 7 dni od dnia doręczenia pisma. Jednocześnie, mając na uwadze powyższe oraz zgodnie z art. 36 § 1 k.p.a. Instytucja Zarządzająca zawiadomiła, że sprawa zostanie załatwiona do dnia 29 sierpnia 2025 r. Pełnomocnik Stron potwierdził odbiór zawiadomienia w dniu 9 czerwca 2025 r.

W dniu 7 lipca 2025 r. (data nadania 12 czerwca 2025r.) do Instytucji Zarządzającej wpłynęło pismo w sprawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w niezmienionej treści uzupełnione o podpis pełnomocnika Stron.

W ramach prowadzonego postępowania administracyjnego Instytucja Zarządzająca pismem znak: EFRR-VII.432.2.12.2024 z dnia 22 maja 2025 r. skierowała zapytanie do Prokuratury Krajowej Podlaski Wydział Zamiejscowy Departamentu do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji w Białymstoku. Instytucja zwróciła się z prośbą o udzielenie informacji czy w ramach prowadzonego śledztwa nr, prowadzonego przez CBŚP Zarząd w Białymstoku przeciwko Panu, PESEL i innym, podejrzanym o czyny z art. 258 § 3 kk, art. 286 § 1 kk i art. 299 § 1 i 5 kk i inne prokuratura ustaliła okres pełnienia obowiązków przez członków zarządu spółki

W dniu 26 maja 2025 r. do Instytucji Zarządzającej wpłynęło pismo, w którym Prokuratura Krajowa Podlaskiego Wydziału Zamiejscowego Departamentu do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji w Białymstoku poinformowała, iż w ramach śledztwa sygn. przeciwko między innymi, okres

EFRR-VII.432.2.12.2024

pełnienia obowiązków przez członków zarządu spółki ustalono na podstawie danych z Krajowego Rejestru Sądowego.

Następnie, Instytucja Zarządzająca pismem znak EFRR-VII.432.2.12.2024 z dnia 9 lipca 2025r. stosownie do postanowień art. 10 § 1 k.p.a. zawiadomiła Strony, że został zgromadzony materiał dowodowy do wydania decyzji w sprawie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej decyzją 78/25. W terminie 7 dni od daty doręczenia niniejszego zawiadomienia, Strony mogły zapoznać się z aktami sprawy, w oparciu o które zostanie podjęta stosowna decyzja i wypowiedzieć się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Pełnomocnik Stron potwierdził odbiór zawiadomienia w dniu 21 lipca 2025 r. W przewidzianym prawem terminie Strony nie zgłosiły się w celu zapoznania się z dokumentami stanowiącymi materiał dowodowy w prowadzonym postępowaniu administracyjnym.

W dniu 31 lipca 2025 r. do Instytucji Zarządzającej wpłynęło pismo, w którym pełnomocnik Stron wypowiedział się co do zebranych dowodów i materiałów jednak ponownie ww. pismo nie zostało podpisane ani przez Strony ani przez pełnomocnika Stron.

Mając na uwadze powyższe Instytucja Zarządzająca pismem znak: EFRR-VII.432.2.12.2024 z dnia 5 sierpnia 2025 r. wezwała pełnomocnika Strony do uzupełnienia braku formalnego w terminie 7 dni od dnia doręczenia pisma. Jednocześnie, mając na uwadze powyższe zgodnie z art. 36 § 1 k.p.a. Instytucja Zarządzająca zawiadomiła ww. piśmie, że sprawa zostanie załatwiona do dnia 1 października 2025 r. Pełnomocnik Stron potwierdził odbiór zawiadomienia w dniu 18 sierpnia 2025 r.

W dniu 3 września 2025 r. do Instytucji Zarządzającej wpłynęło pismo w sprawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w niezmienionej treści uzupełnione o podpis pełnomocnika Stron.

Pełnomocnik Stron wypowiedział się co do zebranych dowodów i materiałów oraz z najdalej idącej ostrożności procesowej oświadczył, że Strony podtrzymują w całości swoje dotychczasowe stanowisko wyrażone we wszystkich dotychczas składanych pismach w sprawie, w tym przede wszystkim we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją 78/25. Ponadto, wniosek zawiera te same zarzuty, które zostały przedstawione we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 22 lutego 2025 r.

EFRR-VII.432.2.12.2024

W przewidzianym prawem terminie Strony nie zgłosiły się w celu zapoznania się z dokumentami stanowiącymi materiał dowodowy w prowadzonym postępowaniu administracyjnym.

W tak ustalonym stanie faktycznym i po przeanalizowaniu całości zgromadzonego materiału dowodowego należy stwierdzić, co następuje:

Celem postępowania prowadzonego na skutek wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, przeprowadzonego przez Instytucję Zarządzającą była ponowna analiza sprawy co do istoty, a zatem powtórna weryfikacja i analiza całości zgromadzonego materiału dowodowego uwzględniająca przy tym argumentację zgłaszaną przez Strony we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W świetle art. 104 i art. 107 § 1-3 k.p.a. organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, która rozstrzyga sprawę co do jej istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończąc sprawę w danej instancji.

Na podstawie art. 138 § 1 pkt. 2 Organ odwoławczy wydaje decyzję, w której uchyla zaskarżoną decyzję w całości lub w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tą decyzję umarza postępowanie I instancji w całości lub w części.

Należności z tytułu zwrotu dofinansowania to niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publicznoprawnym, o których mowa w art. 60 pkt 6 u.f.p. („należności z tytułu zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich oraz inne należności związane z realizacją projektów finansowanych z udziałem tych środków, a także odsetki od tych środków i od tych należności”). W odniesieniu do ww. należności znajdują zastosowanie przepisy u.f.p., natomiast w zakresie nieuregulowanym ww. ustawą stosuje się wprost przepisy k.p.a. oraz odpowiednio przepisy działu III Ordynacji podatkowej (patrz art. 67 u.f.p. w zw. z art. 60 pkt 6 u.f.p.).

Pełnomocnik Stron we wniosku o ponowne rozpatrzenie zarzucił, iż poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie przepisów „polegające na wydaniu decyzji orzekającej między innymi o solidarnej odpowiedzialności: Syndyka Masy Upadłości

EFRR-VII.432.2.12.2024

.....” w, działającego na rzecz upadłego –
....., byłego Prezesa Zarządu spółkiz siedzibą w oraz
..... – byłej Wiceprezes Zarządu spółki z siedzibą w za
zaległości zlikwidowanej spółki z siedzibą w wynikające z decyzji
180/22 (...), przy braku ku temu podstaw faktycznych oraz prawnych, a nadto w tak
ukształtowanym stanie faktycznym, który nakazuje decyzję traktować jako przedwczesną.”

W tym miejscu należy podkreślić, że zgodnie z art. 66b ust. 1-3 u.f.p. decyzję
o odpowiedzialności osób trzecich za zobowiązania do zwrotu środków, o których mowa
w art. 60 pkt 6, wydaje się przed upływem pięciu lat od końca roku kalendarzowego,
w którym decyzja, o której mowa w art. 189 ust. 3b, albo decyzja, o której mowa w art. 207
ust. 9, stała się ostateczna. Osoby trzecie odpowiedzialne za zobowiązania do zwrotu
środków, o których mowa w art. 60 pkt 6, ustala się według stanu z dnia powstania naruszeń
określonych w art. 189 ust. 3 lub w art. 207 ust. 1. Zobowiązanie wynikające z decyzji
o odpowiedzialności osób trzecich za zobowiązania do zwrotu środków, o których mowa
w art. 60 pkt 6, przedawnia się z upływem 5 lat, licząc od dnia w którym decyzja ta stała się
ostateczna albo o którym mowa w art. 66a ust. 1 pkt 1a i 2 w zależności od tego, który z tych
terminów nastąpi później.

Podstawę odpowiedzialności zlikwidowanej spółki z siedzibą w
stanowił art. 207 ust. 1 pkt 2 u.f.p. Zgodnie z ww. przepisem zobowiązanie do zwrotu
środków powstaje z mocy prawa. Konsekwencją nieprawidłowego wykorzystania środków
przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich
jest obowiązek ich zwrotu wraz z odsetkami, w oparciu o art. 207 u.f.p. w momencie
zaistnienia przesłanek zwrotu wskazanych w ustawie. Środki wykorzystane niezgodnie
z przeznaczeniem, z naruszeniem procedur, pobrane nienależnie lub w nadmiernej wysokości
są środkami nienależnymi już od dnia przekazania tych środków beneficjentowi, nie zaś
z upływem 14 dni od wydania decyzji ustalającej tę należność. Na gruncie orzecnictwa jak
i doktryny zostało bowiem przesądzone w sposób jednoznaczny, że decyzja w sprawie
obowiązku zwrotu środków z tytułu przyznanego dofinansowania, wydana w oparciu o art.

EFRR-VII.432.2.12.2024

207 u.f.p. jest jedynie decyzją deklaratoryjną, z którą nie wiąże się powstanie żadnego obowiązku. Obowiązek zwrotu środków powstaje, bowiem ex lege w momencie, w którym dochodzi do naruszenia prawa będącego podstawą przyznania dofinansowania (patrz wyrok NSA z dnia 12 października 2018 roku – sygn. akt: I GSK 1015/18, wyrok NSA z dnia 13 czerwca 2017 roku – sygn. akt: II GSK 3644/15).

Dodatkowo należy podnieść, że wykorzystanie środków w sposób określony w art. 207 ust. 1 u.f.p. jest powszechnie utożsamiane z pojęciem nieprawidłowości określonym w art. 2 pkt 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 roku ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (patrz wyrok NSA z dnia 23 marca 2018 roku – sygn. akt: II GSK 3602/17, wyrok WSA w Warszawie z dnia 9 marca 2018 roku – sygn. akt: VIII SA/Wa 538/17, wyrok WSA w Olsztynie z dnia 27 lutego 2018 roku – I SA/Ol 806/17). Zgodnie z ww. przepisem przez nieprawidłowość należy rozumieć „jakiegokolwiek naruszenie przepisu prawa wspólnotowego wynikające z działania lub zaniechania podmiotu gospodarczego, które powoduje lub mogłoby spowodować szkodę w budżecie ogólnym Unii Europejskiej w drodze finansowania nieuzasadnionego wydatku z budżetu ogólnego”. W konsekwencji zobowiązanie do zwrotu środków powstaje z mocy prawa w momencie zaistnienia nieprawidłowości w rozumieniu przepisów unijnych.

Reasumując, zobowiązanie zlikwidowanej spółki z siedzibą w z tytułu zwrotu środków powstało z dniem zaistnienia zdarzenia (nieprawidłowości), z którym ustawa wiąże powstanie takiego zobowiązania.

Decyzja o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej nie może być wydana, jeżeli od końca roku kalendarzowego, w którym powstała zaległość podatkowa, upłynęło 5 lat (art. 60 pkt 6 w zw. z art. 67 u.f.p. w zw. z art. 118 §1 Ordynacji podatkowej).

Ostateczna decyzja została dostarczona Beneficjentowi 23 lutego 2023 r., a 14 dniowy termin na zwrot należności upłynął 9 marca 2023 r. Zatem 10 marca 2023 r. powstała zaległość podatkowa, a pięcioletni okres na wydanie decyzji na osobę trzecią, w świetle art. 118 § 1 ww. ustawy upłynie 31 grudnia 2028 r.

EFRR-VII.432.2.12.2024

W świetle powyższego Instytucja Zarządzająca była uprawniona do wydania decyzji o solidarnej odpowiedzialności członków zarządu spółki

W tym miejscu należy wskazać, że zgodnie z dominującą linią orzecniczą sądów administracyjnych wystarczające jest, aby przed upływem 5 letniego terminu określonego w art. 118 § 1 Ordynacji podatkowej organ wydał decyzję w I instancji. Nie jest konieczne przed ww. terminem doręczenie stronie decyzji, ani tym bardziej stania się ostateczną (patrz wyrok WSA w Łodzi z dnia 28.07.2020 r. – I SA/Łd 843/19, wyrok NSA z dnia 25.10.2019 r. – II FSK 3713/17).

W orzecnictwie sądów administracyjnych podkreśla się, że wydanie decyzji na osoby trzecie jest możliwe jedynie wtedy, gdy zobowiązanie podstawowe nie uległo przedawnieniu (patrz w szczególności wyrok WSA w Lublinie z dnia 15 stycznia 2021 r. – I SA/Lu 466/20, wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 25 września 2019 r. – I SA/Wr 438/19, wyrok NSA z dnia 5 stycznia 2018 r. I FSK 340/16). Odpowiedzialność osób trzecich za zobowiązania podatkowe ma bowiem charakter akcesoryjny i następczy – występuje w sytuacji niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania podatkowego przez podatnika i jest uzależniona od jego odpowiedzialności.

Przechodząc do merytorycznej analizy przesłanek odpowiedzialności członków zarządu Beneficjenta, należy przede wszystkim wskazać, że materialnoprawną podstawę ich odpowiedzialności stanowi art. 66b ust. 2 u.f.p. oraz art. 107 § 1 i 2 pkt 2, art. 108 § 1, art. 116 § 1 i 2 Ordynacji podatkowej. Z powyższych przepisów wynika, że członkowie zarządu spółki z siedzibą w, odpowiadają całym swoim majątkiem solidarnie za zaległości podatkowe zlikwidowanej spółki.

Zgodnie z art. 60 u.f.p. środkami publicznymi stanowiącymi niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publiczno-prawnym są m.in. kwoty dotacji podlegające zwrotowi w przypadkach określonych w u.f.p. (pkt.1) oraz należności z tytułu zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich oraz inne należności związane z realizacją projektów finansowanych z udziałem tych środków, a także odsetki od tych środków i od tych należności (pkt. 6).

EFRR-VII.432.2.12.2024

Na mocy art. 67 u.f.p. do spraw dotyczących należności, o których mowa w artykule 60 u.f.p., nieuregulowanych w u.f.p. stosuje się przepisy k.p.a. i odpowiednio przepisy Działu III (pn. „Zobowiązania podatkowe”) Ordynacji podatkowej.

Należy podkreślić, iż Ordynacja podatkowa przewiduje odpowiedzialność innych podmiotów za zobowiązania podatnika. Podmioty te określane są w ustawie mianem "osób trzecich", a ich odpowiedzialność bierze się z faktu pozostawania z podatnikiem w stosunkach umożliwiających czerpanie korzyści majątkowej z działania podatnika lub z faktu pozostawania w stosunkach gospodarczych z podatnikiem.

W myśl art. 107 § 1 Ordynacji podatkowej, w przypadkach i w zakresie przewidzianym w Dziale III, Rozdziale 15 Ordynacji podatkowej (pn. „Odpowiedzialność podatkowa osób trzecich”) za zaległości podatkowe podatnika odpowiadają całym swoim majątkiem solidarnie z podatnikiem również osoby trzecie, które zostały określone przez ustawodawcę (art. 110 i następne Ordynacji podatkowej). Zgodnie z art. 107 § 2 Ordynacji podatkowej, jeżeli dalsze przepisy nie stanowią inaczej, osoby trzecie odpowiadają również za:

- 1) podatki niepobrane oraz pobrane, a niewpłacone przez płatników lub inkasentów;
- 2) odsetki za zwłokę od zaległości podatkowych;
- 3) niezwrócone w terminie zaliczki naliczonego podatku od towarów i usług oraz za oprocentowanie tych zaliczek;
- 4) koszty postępowania egzekucyjnego.

Mając na uwadze powyższe należy podkreślić, iż na równi z zaległością podatkową traktuje się także odsetki naliczone od tej zaległości. Odsetki te mają charakter akcesoryjny, a nie samoistny, gdyż obowiązek ich zapłaty przez podatnika powstaje dopiero z chwilą wystąpienia zaległości (art. 53 § 1 Ordynacji podatkowej).

W wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 października 2015 r., sygn. akt I FSK 977/14 wskazał, że w świetle art. 116 § 2 w związku z art. 107 § 2 pkt 2 Ordynacji podatkowej osoba trzecia ponosząca odpowiedzialność za zaległości podatkowe podatnika odpowiada także za odsetki od tych zaległości, określone na dzień wydania decyzji ustalającej tę odpowiedzialność, w tym także za okres, w którym nie pełniła ona już funkcji w zarządzie podatnika (spółki).

EFRR-VII.432.2.12.2024

Stosownie do art. 107 § 2 pkt 2 i 4 Ordynacji podatkowej osoby trzecie odpowiadają również za odsetki za zwłokę od zaległości podatkowych oraz koszty postępowania egzekucyjnego.

W Ordynacji podatkowej określono wyraźnie sytuacje, w których następuje ograniczenie odpowiedzialności odsetkowej osoby trzeciej za zaległości podatkowe (por. art. 110 § 2 pkt 2, art. 112 § 4 pkt 2 Ordynacji podatkowej).

W świetle treści tych przepisów zakres przedmiotowy odpowiedzialności członków zarządu spółek z ograniczoną odpowiedzialnością określony w art. 116 § 1 i § 2 Ordynacji podatkowej obejmuje - oprócz odpowiedzialność za zaległości podatkowe tej spółki - również odsetki za zwłokę od tych zaległości określone na dzień wydania decyzji ustalającej tę odpowiedzialność. Przypadek zaprzestania pełnienia funkcji w zarządzie podatnika (spółki) nie został w przepisach regulujących odpowiedzialność tej kategorii osób trzecich (art. 116 § 1 i 2 Ordynacji podatkowej) określony jako wyłączający odpowiedzialność członka zarządu w tym zakresie.

W wyroku z dnia 12 września 2014 r., sygn. akt I FSK 1311/13 Naczelny Sąd Administracyjny nie zgodził się z poglądem, że osoba trzecia nie ponosi odpowiedzialności za zaległości odsetkowe i koszty egzekucji powstałe po dacie zaprzestania pełnienia przez nią funkcji w zarządzie Spółki.

W judykaturze przyjmuje się, że zgodnie z art. 107 § 2 pkt 2 Ordynacji podatkowej w zw. z art. 92 ust. 1 p.u.n., osoba trzecia nie może ponosić odpowiedzialności za odsetki za zwłokę od zaległości podatkowych za okres od daty ogłoszenia upadłości, gdyż obciążenie odsetkami członka zarządu spowodowałoby, iż zakres jego odpowiedzialności byłby szerszy niż zakres odpowiedzialności spółki. To natomiast naruszałoby zasady odpowiedzialności osób trzecich wynikające z rozdziału 15 Ordynacji podatkowej (zob. wyrok NSA z dnia 16 czerwca 2011 r., I FSK 1297/10 oraz wyrok NSA z dnia 20 grudnia 2011 r., I FSK 192/11, CBOSA). Reasumując w świetle art. 116 § 2 w zw. z art. 107 § 2 pkt 2 ustawy dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa osoba trzecia ponosząca odpowiedzialność za zaległości podatkowe podatnika odpowiada także za odsetki od tej zaległości, określone na dzień wydania decyzji ustalającej tę odpowiedzialność, w tym także za okres, w którym nie pełniła ona już funkcji w zarządzie podatnika (spółki).

EFRR-VII.432.2.12.2024

Z tego powodu byli członkowie zarządu zlikwidowanej spółki są obciążeni odsetkami naliczonymi jedynie do dnia prawomocnego wykreślenia spółki z KRS.

Zgodnie z Wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 25 stycznia 2024 r., sygn. akt III FSK 3663/21 likwidacja spółki, w świetle obowiązującej treści art. 116 ustawy Ordynacja podatkowa, nie stanowi okoliczności egzoneracyjnej - to jest wyłączającej odpowiedzialności członka zarządu za zobowiązania podatkowe powstałe w czasie istnienia spółki, w czasie gdy ten podmiot był członkiem jej zarządu. Przyjęcie poglądu odmiennego mogłoby doprowadzać do prób obejścia prawa podatkowego poprzez nadużycie prawa regulującego ustanie i likwidację spółki kapitałowej w celu osiągnięcia korzyści podatkowej poprzez uwolnienia członków zarządu od odpowiedzialności za zaległości podatkowe spółki. Dopuszczalność orzeczenia o odpowiedzialności członka zarządu ustalej spółki za zobowiązania publicznoprawne, potwierdziły też Naczelny Sąd Administracyjny i Sąd Najwyższy (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego, II FSK 918/20; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego, II GSK 3283/15; uchwała Sądu Najwyższego, II UZP 6/08).

W wyroku z dnia 7 listopada 2023 r., sygn. akt III SA/GI 145/23 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach stwierdził: „w sprawie odpowiedzialności subsydiarnej członka zarządu Fundacji Sąd nie może poddać kontroli decyzję wydaną w stosunku do beneficjenta, w rozpoznawanej sprawie Fundacji (...), zobowiązującą do zwrotu środków. Jest związany tą decyzją, wydaną zresztą w innej sprawie administracyjnej”.

Odpowiedzialność osób trzecich ma charakter posiłkowy i środki przewidziane w celu realizacji zobowiązania podatkowego powinny być skierowane przede wszystkim przeciwko podatnikowi. Możliwość orzekania o odpowiedzialności osoby trzeciej warunkowana jest bowiem wcześniejszym niewykonaniem zobowiązania przez podatnika, a prowadzenie wobec niej egzekucji dopuszczalne jest jedynie w przypadku, gdy egzekucja z majątku podatnika okazała się w całości lub w części bezskuteczna (art. 108 § 4 Ordynacji podatkowej).

W piśmiennictwie i judykaturze wskazuje się na jej solidarny, akcesoryjny, posiłkowy (subsydiarny) i osobisty charakter. Pojęcie akcesoryjnej odpowiedzialności osób trzecich oznacza, że nie może ona powstać bez uprzedniego powstania obowiązku wobec pierwotnego

EFRR-VII.432.2.12.2024

dłużnika, a osoba trzecia nie ma żadnego wpływu na istnienie i wysokość zobowiązania w zakresie należności podatnika, które kształtują się bez jej udziału.

Nadto, Naczelny Sąd Administracyjny (dalej: NSA) w wyroku z dnia 3 grudnia 1998 r. (sygn. akt SA/Sz 193/98, niepubl.) wskazał, iż instytucja odpowiedzialności podatkowej osób trzecich wykorzystywana była i jest obecnie pod rządami Ordynacji podatkowej w sytuacjach, gdy zabraknie podatnika, gdy podatnik nie wykonuje ciążącego na nim zobowiązania we właściwy sposób i we właściwym terminie, a także gdy majątek podatnika w wyniku wszczętej egzekucji okazuje się niewystarczający. Uzasadnieniem odpowiedzialności osób trzecich za zobowiązania podatkowe jest ich ekonomiczny związek z podatnikiem przejawiający się uzyskiwaniem przez osobę trzecią korzyści z dochodu czy majątku podatnika. Odpowiedzialność osób trzecich za wykonanie zobowiązań podatkowych ma solidarny charakter, jednakże organy podatkowe mogą wydać decyzję o odpowiedzialności dopiero wówczas, gdy egzekucja z dochodu lub majątku podatnika okazuje się w części lub całości bezskuteczna (por. Wyrok NSA z dnia 14 maja 1997 r., sygn. akt: SA/Sz 948/96, niepubl.).

Ordynacja podatkowa zawiera zamknięty katalog przypadków, w których odpowiedzialność za należności podmiotu pierwotnie zobowiązanego może być przeniesiona na osoby trzecie. Są to jedynie podmioty wprost wskazane w Ordynacji podatkowej. Zgodnie z art. 116 § 1 Ordynacji podatkowej za zaległości podatkowe spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w organizacji, prostej spółki akcyjnej, prostej spółki akcyjnej w organizacji, spółki akcyjnej lub spółki akcyjnej w organizacji odpowiadają solidarnie całym swoim majątkiem członkowie jej zarządu, jeżeli egzekucja z majątku spółki okazała się w całości lub w części bezskuteczna, a członek zarządu:

1) nie wykazał, że:

a) we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub w tym czasie zostało otwarte postępowanie restrukturyzacyjne w rozumieniu ustawy prawo restrukturyzacyjne, albo

b) niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości nastąpiło bez jego winy;

2) nie wskazuje mienia spółki, z którego egzekucja umożliwi zaspokojenie zaległości podatkowych spółki w znacznej części.

EFRR-VII.432.2.12.2024

W ocenie Instytucji Zarządzającej, w przedmiotowej sprawie zaistniały przesłanki do orzeczenia o odpowiedzialności solidarnej osoby trzeciej za zobowiązania Beneficjenta, ponieważ egzekucja względem niego okazała się bezskuteczna (art. 108 § 4 Ordynacji podatkowej).

W świetle art. 66b ust. 2 u.f.p. osoby trzecie odpowiedzialne za zobowiązania do zwrotu środków, o których mowa w art. 60 pkt 6, ustala się według stanu z dnia powstania naruszeń określonych w art. 189 ust. 3 lub w art. 207 ust. 1 u.f.p.

Biorąc pod uwagę powyższe przepisy, w celu określenia kręgu osób trzecich, które mogą ponosić odpowiedzialność za zobowiązania zlikwidowanej spółki z siedzibą w, konieczne jest ustalenie daty powstania naruszeń określonych art. 207 ust. 1 u.f.p.

W przedmiotowej sprawie tj. w przypadku gdy nieprawidłowość jest związana z niezrealizowaniem Projektu datą powstania naruszeń określonych w art. 207 ust. 1 u.f.p. jest dzień zakończenia realizacji Projektu, tj. dzień 30 czerwca 2021 r.

Pan który pełnił funkcję Prezesa Zarządu zlikwidowanej spółki z siedzibą w sprawował swoje funkcje od początku jej istnienia, tj. od dnia 27 czerwca 2014 r. r. do 8 kwietnia 2022 r. tj. do dnia wykreślenia go jako Prezesa Zarządu spółki z Krajowego Rejestru Sądowego. W momencie powstania naruszeń określonych w art. 207 ust. 1 u.f.p. Pan pełnił funkcję w zarządzie zlikwidowanej spółki z siedzibą w

Kolejną przesłanką odpowiedzialności członka zarządu z siedzibą w jest wykazanie, że egzekucja majątku z siedzibą w okazała się nieskuteczna. W orzecznictwie sądów administracyjnych wskazuje się, że organ administracyjny może wykazać bezskuteczność egzekucji każdym możliwym dowodem, niekoniecznie postanowieniem o umorzeniu postępowania egzekucyjnego (patrz w szczególności wyrok WSA w Białymstoku z dnia 10 listopada 2021 r. – I SA/Bk 400/21 oraz wyrok WSA w Lublinie z dnia 13 stycznia 2021 r. – I SA/Lu 472/20). W ocenie Instytucji Zarządzającej o bezskuteczności egzekucji w niniejszej sprawie świadczy jednoznacznie postanowienie Sądu Rejonowego w Kielcach sygnatura sprawy z dnia 26 kwietnia 2023 r. dot. wykreślenia Beneficjenta

EFRR-VII.432.2.12.2024

z Krajowego Rejestru Sądowego z dniem 26 kwietnia 2023 r. (data uprawomocnienia się postanowienia 5 maja 2023 r.). Powyższe postanowienie stanowi dowód niemożności przeprowadzenia egzekucji przeciwko spółce.

Ciężar wykazania którejkolwiek z okoliczności uwalniających od odpowiedzialności spoczywa na członku zarządu. Jak wynika z treści art. 116 § 1 Ordynacji podatkowej członek zarządu może uwolnić się od odpowiedzialności za zaległości podatkowe poprzez wykazanie, że:

- 1) we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub w tym czasie zostało otwarte postępowanie restrukturyzacyjne w rozumieniu ustawy prawo restrukturyzacyjne albo zatwierdzono układ w postępowaniu o zatwierdzenie układu, o którym mowa ww. ustawie, albo
- 2) niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości nastąpiło bez jego winy; albo
- 3) istnieje mienie spółki, z którego egzekucja umożliwi zaspokojenie zaległości podatkowych spółki w znacznej części.

Należy podkreślić, że Strona została poinformowana w zawiadomieniach z dnia 10 stycznia 2024 r., 7 lutego 2024 r., o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych materiałów dowodowych w sprawie orzeczenia o solidarnej odpowiedzialności członków zarządu za zaległe zobowiązania zlikwidowanej spółki z siedzibą w Ponadto, stosownie do postanowień art. 10 § 1 k.p.a. pismem znak IR-XIV.432.2.181.2022 z dnia 14 marca 2024 r. Instytucja Zarządzająca zawiadomiła Strony, iż został przygotowany materiał dowodowy do wydania decyzji i poinformował o możliwości zapoznania się z aktami sprawy, w oparciu o które zostanie podjęta stosowna decyzja i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Pełnomocnik Stron wnioskiem o ponowne rozpatrzenie zarzucił Organowi, iż poprzez działanie w sposób sprzeczny z zasadami prawdy obiektywnej nie mając na względzie słusznego interesu strony i niwecząc zaufanie strony do działania organu, a także zaniechanie podjęcia z urzędu wszystkich niezbędnych działań mających na celu dokładne wyjaśnienie stanu faktycznego oraz błędną ocenę dowodów, sprzeczność istotnych ustaleń poprzez m. in.

EFRR-VII.432.2.12.2024

przyjęcie, iż w sprawie nie zachodzą przesłanki egzonerycyjne wobec byłych członków zarządu (...) ustalenia jakoby rzekomo Pani także powinna ponosić odpowiedzialność jako były członek zarządu bez uprzedniego zbadania daty złożenia przez ww. faktycznej rezygnacji z, by jednocześnie wskazać, iż decyzja wydana na podstawie art. 207 u.f.p. jest decyzją określającą, a zatem ma ona charakter deklaracyjny, samo zobowiązanie do zwrotu powstało już w momencie zaistnienia nieprawidłowości, o której mowa w art. 2 pkt 36 Rozporządzenia 1303/2013, a o fakcie zaistnienia tej nieprawidłowości Beneficjent powziął wiedzę nie później niż w dacie doręczenia mu Informacji Pokontrolnej nrz dnia 13 września 2021 r. oraz ostatecznej Informacji Pokontrolnej nrz dnia 5 stycznia 2022 r., w której nałożono na niego korektę finansową, a w tym czasie Paninie zasiadała już w Zarządzie

Instytucja Zarządzająca pragnie wyjaśnić, iż jeśli chodzi o pełnienie funkcji w zarządzie zlikwidowanej spółki z siedzibą w przez Panią pełnomocnik Stron złożył w dniu 17 kwietnia 2025 r. do Instytucji Zarządzającej wniosek dowodowy w którym wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z Protokołu z Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników Spółki działającej pod firmą z siedzibą w, które odbyło się w w dniu 31 grudnia 2020 r. oraz Uchwały nr 01/12/2020 Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników Spółki działającej pod firmą z siedzibą w z dnia 31 grudnia 2020 r. w sprawie odwołania (PESEL:) z funkcji Wiceprezesa Zarządu oraz członkostwa w Zarządzie spółki z siedzibą w oraz braku podstaw do orzeczenia o solidarnej odpowiedzialności Stron za zobowiązania zlikwidowanej spółki z siedzibą w

Mając na uwadze dostarczoną dokumentację Instytucja Zarządzająca stwierdza, iż Pani przestała pełnić funkcję Wiceprezesa Zarządu, a tym samym przestała być członkiem Zarządu spółki z siedzibą w wraz z dniem jej odwołania, tj. z dniem 31 grudnia 2020 r.

EFRR-VII.432.2.12.2024

Ponadto, zgodnie z art. 66b u.f.p. pkt 2 „osoby trzecie odpowiedzialne za zobowiązania do zwrotu środków, o których mowa w art. 60 pkt 6, ustala się według stanu z dnia powstania naruszeń określonych w art. 189 ust. 3 lub w art. 207 ust. 1”.

W przedmiotowej sprawie dniem powstania naruszeń określonych w art. 207 ust. 1 u.f.p. jest dzień 30 czerwca 2021 r. Pani została odwołana z funkcji Wiceprezesa Zarządu w dniu 31 grudnia 2020 r. W związku z powyższym decyzja wobec w sprawie orzeczenia o solidarnej odpowiedzialności członków zarządu w części dotyczącej – byłej Wiceprezes Zarządu spółki z siedzibą w za zaległości zlikwidowanej spółki z siedzibą w, wynikające z decyzji nr 180/22, utrzymanej w mocy decyzją nr 226/23 w przedmiotowym postępowaniu została uchylona, a postępowanie I instancji umorzone.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy pełnomocnik Stron zawniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków i stron, dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu szacowania i oceny technicznej maszyn, przeprowadzenie dowodu z wszystkich dokumentów zgromadzonych w aktach Krajowego Rejestru Sądowego Rejestru Przedsiębiorców oraz zawieszenie przez Organ z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wszczętej z urzędu w przedmiocie orzeczenia o solidarnej odpowiedzialności członków zarządu zlikwidowanej spółki W sprawie ww. wniosków Pełnomocnika zostało w dniu 10 lipca 2024 r. wydane postanowienie nr 14/24 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego.

Pełnomocnik w ww. wniosku stwierdził, że nie było możliwości zgłoszenia we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości lub otwarcie postępowania restrukturyzacyjnego w rozumieniu ustawy prawo restrukturyzacyjne, bądź złożenia wniosku o zatwierdzenie układu w postępowaniu o zatwierdzenie układu, o którym mowa w tejże ustawie, gdyż „(...) spółka posiadała wyłącznie jednego wierzyciela (którego wierzytelność „powstała” dopiero z chwilą wydania wobec..... decyzji przez organ zobowiązującej spółkę do zwrotu otrzymanej dotacji).”

W przedmiotowym postanowieniu Organ stwierdził, że nie jest prawdą, iż zobowiązanie do zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem

EFRR-VII.432.2.12.2024

środków europejskich powstaje w chwili wydania decyzji administracyjnej, a tym bardziej z chwilą uzyskania przez tę decyzję przymiotu ostateczności.

Decyzja wydana na podstawie art. 207 u.f.p. jest decyzją określającą, a zatem ma ona charakter deklaracyjny. Samo zobowiązanie do zwrotu powstało już w momencie zaistnienia nieprawidłowości, o której mowa w art. 2 pkt 36 Rozporządzenia 1303/2013. O fakcie zaistnienia tej nieprawidłowości Beneficjent powziął wiedzę nie później niż w dacie doręczenia mu Informacji Pokontrolnej nr z dnia 13 września 2021 r. oraz ostatecznej Informacji Pokontrolnej nr z dnia 5 stycznia 2022 r., w której nałożono na niego korektę finansową.

W odniesieniu do wniosku pełnomocnika Stron w zakresie dopuszczenia dowodu zeznań Stron i ww. świadków Organ stwierdził, że wniosek ten nie zasługuje na uwzględnienie. Beneficjent nie przedstawił ksiąg rachunkowych, ani żadnych dokumentów obrazujących stan finansów spółki, natomiast zażądał przesłuchania kilkudziesięciu osób, nie uprawdopodobniając nawet czy posiadają jakąkolwiek wiedzę przydatną w toczącym się postępowaniu. We wniosku nie wyjaśniono kim są te osoby, czy wiązała je jakąkolwiek relacja ze spółką, ani w jakim okresie miałyby one istnieć. Te okoliczności wskazują podstawę do oceny, że tak sformułowany wniosek zmierza do spowodowania zwłoki w prowadzonym postępowaniu.

Zdaniem Organu bezzasadne było wnioskowanie o powołanie biegłego z zakresu szacowania i oceny technicznej maszyn, którego opinia zdaniem Strony miałaby udowodnić brak możliwości zgłoszenia we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości lub otwarcie postępowania restrukturyzacyjnego, itp. Wniosek Stron o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu szacowania i oceny technicznej maszyn, nie zasługiwał na uznanie, ponieważ biegły z zakresu szacowania i oceny technicznej maszyn nie posiada wiedzy specjalistycznej dotyczącej sformułowanej przez Stronę tezy dowodowej, czyli skali zobowiązań Spółki, ani podstaw składania wniosku o ogłoszeniu upadłości.

Dodatkowo Instytucja Zarządzająca postanowiła odmówić przeprowadzenia dowodu z wszystkich dokumentów zgromadzonych w aktach Krajowego Rejestru Sądowego Rejestru Przedsiębiorców prowadzonych dla spółki z siedzibą w przez Sąd Rejonowy w Kielcach, X Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego – dla

EFRR-VII.432.2.12.2024

ustalenia daty pełnienia przez każdą ze stron funkcji w organach spółki Taki wniosek zdaniem Organu, nie zasługiwał na uwzględnienie, gdyż zgodnie z art. 8 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym z dnia 20 sierpnia 1997 r. (Dz. U. z 2023 nr 685, z późn. zm.) dalej zwanej: „ustawą o KRS” rejestr jest jawny. Jak wskazano w art. 18 ust. 1 ustawy o KRS podmiot wpisany do Rejestru ponosi odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną zgłoszeniem do Rejestru nieprawdziwych danych, jeżeli podlegały obowiązkowi wpisu na jego wniosek, a także niezgłoszeniem danych podlegających obowiązkowi wpisu do KRS w ustawowym terminie, chyba że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności. Wpisem z dnia 27 czerwca 2014 r. Pan został ujawniony w KRS, jako prezes zarządu Spółki, a wykreślony z dniem 8 kwietnia 2022 r. Jeżeli jednak, Strona twierdzi, że ww. daty powołania i odwołania Pana z organu Spółki, którym był zarząd są inne, miała możliwość przedstawienia uchwały organu Spółki w tym zakresie.

Beneficjent prowadząc działalność gospodarczą w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, był wpisany w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego. Wobec danych ujawnionych w KRS zastosowanie ma tzw. zasada domniemania prawdziwości danych wpisanych do rejestru wyrażona w art. 17 ustawy KRS. Zgodnie ze słownikiem języka polskiego, który wyjaśnia, iż „domniemanie” to uznanie istnienia niestwierdzonego faktu na podstawie innych ustalonych faktów, pozostających z nim w związku. Przenosząc to na grunt prawny, domniemanie należy rozumieć jako założenie, iż dana informacja jest prawdziwa. W związku z tym, dla ustalenia daty pełnienia przez każdą ze stron funkcji w organach spółki Organ oparł się o zamieszczone w KRS zapisy dotyczące Beneficjenta – odpis KRS znajduje się w aktach sprawy. Ponadto, wszystkie wpisy do KRS były dokonywane na wniosek Strony i to Strona powinna o każdych zmianach informować Instytucję Zarządzającą.

Ponadto należy zauważyć, że likwidacja spółki w rozpoczęła się w trakcie toczącego się postępowania zwrotowego tj. przed podjęciem w dniu 10 sierpnia 2022 r. przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego decyzji nr 180/22. Do likwidacji spółki tj. wykreślenia jej z KRS doszło po podjęciu przez Instytucję Zarządzającą ww. decyzji, jak również utrzymującej ją w mocy (po ponownym rozpatrzeniu na wniosek Beneficjenta)

EFRR-VII.432.2.12.2024

decyzji 226/23. W tym miejscu należy również zauważyć, iż uchwała nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników o rozwiązaniu spółki poprzez jej likwidację została podjęta 15 września 2021r., czyli 2 dni po dacie doręczenia Informacji Pokontrolnej nr stwierdzającej wystąpienie nieprawidłowości, co potwierdza, iż likwidacja spółki miała na celu wyłącznie uniknięcie obowiązku zwrotu dofinansowania.

Przesłanką odpowiedzialności członka zarządu sp. z o.o. jest istnienie zaległości podatkowej tej spółki. Okoliczność ta została stwierdzona decyzją zwrotową wydaną przeciwko spółce. Decyzja ta jest ostateczna i prawomocna.

W tej sytuacji Instytucja Zarządzająca stwierdza, iż brak jest jakichkolwiek okoliczności wyłączających odpowiedzialność członka zarządu zlikwidowanej spółki z siedzibą w wskazanych w art. 116 § 1 Ordynacji podatkowej.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, nie budzi wątpliwości, że Pan który pełnił funkcję Prezesa Zarządu zlikwidowanej spółki z siedzibą w ponosi odpowiedzialność za zobowiązania zlikwidowanej spółki

Pełnomocnik Strony we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy podnosi również, że „rażące naruszenie przepisów prawa materialnego (...) poprzez ich niezastosowanie, podczas gdy zobowiązanie do zwrotu uległo przedawnieniu, także z uwagi na fakt, iż decyzja 180/22 oraz decyzja 226/23 wydane względem spółki dotknięte są wadą nieważności, a zatem nie istnieje również prejudykat będący warunkiem koniecznym do wydania orzeczenia o solidarnej odpowiedzialności byłych członków zarządu „za zaległości zlikwidowanej spółki z siedzibą w, wynikające z decyzji 180/2, utrzymanej w mocy decyzją 226/23.”

Pełnomocnik Stron co prawda złożył wnioski o stwierdzenie nieważności decyzji 180/22 oraz decyzji 226/23 wydanych względem spółki niemniej jednak Instytucja Zarządzająca pragnie zauważyć, że zarówno Pan (obecnie: Syndyk Masy Upadłości Pani), jak i Pani nie byli Stronami w postępowaniu administracyjnym dotyczącym określenia Beneficjentowi: w likwidacji przypadającej do zwrotu kwoty

EFRR-VII.432.2.12.2024

dofinansowania ze środków dofinansowania ze środków EFRR, wypłaconego na podstawie umowy o dofinansowanie wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych zakończonym decyzją 180/22 utrzymanej w mocy decyzją 226/23. Zarówno Pan (obecnie: Syndyk Masy UpadłościPani), jak i Pani nie posiadali statusu strony w ww. postępowaniu administracyjnym, Stroną był w likwidacji, w związku z powyższym nie mają umocowania prawnego w sprawie złożenia wniosków o stwierdzenie nieważności decyzji 180/22. Powyższe znajduje swoje ugruntowanie prawne w orzecznictwie sądowo-administracyjnym m.in. w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 4 listopada 2020 r., sygn. I NSZ 5/20.

Wobec powyższego należy stwierdzić, że wnioski o stwierdzenie nieważności decyzji 180/22 oraz decyzji 226/23 zostały złożone przez osoby niebędące stronami w sprawie. W związku z powyższym Instytucja Zarządzająca Postanowieniem nr 45/24 podjętym przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w dniu 4 grudnia 2024 r. (zwanego dalej: „Postanowieniem 45/24”) odmówiła wszczęcia postępowania o stwierdzenie nieważności decyzji 180/22.

Pełnomocnik Stron złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Mając na uwadze powyższe Instytucja Zarządzająca Postanowieniem nr 71/25 podjętym przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w dniu 14 maja 2025 r. utrzymała w mocy Postanowienie 45/24 odmawiające wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji 180/22.

W odniesieniu do decyzji 226/23 Instytucja Zarządzająca Postanowieniem nr 46/24 podjętym przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w dniu 4 grudnia 2024 r. (zwanego dalej: „Postanowieniem 46/24”) odmówiła wszczęcia postępowania o stwierdzenie nieważności decyzji 226/23 utrzymującej w mocy decyzję 180/22. Pełnomocnik Stron złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Z uwagi na fakt, iż pełnomocnik Stron nie uzupełnił braków formalnych w złożonym wniosku, tj. podpis Stron lub pełnomocnika Stron na wniosku, Instytucja Zarządzająca Postanowieniem nr 61/25 podjętym przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w dniu 5 marca 2025 r. stwierdziła niedopuszczalność odwołania od postanowienia 46/24, którym

EFRR-VII.432.2.12.2024

Instytucja Zarządzająca odmówiła wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji 226/23 utrzymującej w mocy decyzję 180/22.

W dniu 9 kwietnia 2025 r. pełnomocnik Stron ponownie złożył wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji 226/23 utrzymującej w mocy decyzję 180/22.

Instytucja Zarządzająca Postanowieniem nr 72/25 podjętym przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w dniu 14 maja 2025 r. odmówiła wszczęcia postępowania o stwierdzenie nieważności decyzji 226/23 utrzymującej w mocy decyzję 180/22. Pełnomocnik Stron złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. Przedmiotowa sprawa na dzień wydania decyzji nie została zakończona.

Pouczenie

Decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, wnoszona w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Zarządu Województwa Świętokrzyskiego.

Wpis od skargi jest stały i wynosi 500 zł.

MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
RENATA JANIK

(dokument podpisano elektronicznie)

Otrzymuje:

1. Adwokat, Kancelaria Adwokacka Adwokat
ul.,-.....,
2. a/a.